

DUCHOVNÉ OZVENY

Chodte teda, učte všetky
národy a krstite ich v mene
Otca i Syna i Ducha
Svätého. Mt 28, 19

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník I.

Október 1998

Číslo 9

Vysluhovanie sviatosti birmovania

Ako už všetci vieme a pripravujeme sa na to, 11. októbra v nedeľu o 15.30 zavíta do našej farnosti otec biskup Vladimír Filo, aby udelil túto sviatosť našim mladým kresťanom, ktorí sa tak majú stať dospelými katolíkmi. Ako sa dívame na túto udalosť - s nádejou, s obavami? Čo týchto našich birmovancov v živote čaká, aké úlohy majú splniť? Prakticky už o týždeň prijmete mladí priatelia, z rúk otca biskupa sviatosť birmovania. Zložili ste predpísané skúšky, dostali ste spôsobilosť k prijatiu tejto sviatosti, pristúpite k svätej spovedi a k svätému prijímaniu. Nastane pre Vás povinnosť plšie vyznávať vieru a žiť podľa nej a pre rodičov a birmovných rodičov zodpovednosť pred Bohom a Cirkvou viesť svoje deti a mladých k tejto zodpovednej úlohe. Zodpovedne a s radosťou prijímame túto sviatosť a z jej sily žíme životom plného vyznania viery. Nech má z Vás radosť Cirkev i všetok Boží ľud v našej farnosti.

Z úprimného srdca želá, vyprosuje a žehná
Váš

Jozef Kolpák
duchovný otec

(Z pripravovanej homílie na 27. nedeľu v cezročnom období)

Čo je sviatosť birmovania?

Druhý rok prípravy na jubileum 2000 je venovaný Duchu Svätému. V apoštolskom liste o príprave na jubilejný rok 2000 Ján Pavol II. napísal, že k hlavným povinnostiam priprav jubilea patrí znovu preskúmať prítomnosť Ducha, ktorý pôsobí v Cirkvi sviatostne, a to osobitne vo sviatosti birmovania.

Birmovanie je sviatosť obnovy. Je znamením toho, že plnosť Ducha Svätého sa darúva všetkému Božiemu ľudu. Je naplnením Joelovho proroctva: "Potom vylejem svojho Ducha na každé telo" (Joel 3, 1).

Je to sviatosť sily, odvážneho svedectva. Apoštolí, ktorí mali strach prejaviť na verejnosti svoju vieru, po prijatí daru Ducha Svätého sa podstatne zmenili a odvážne hovorili o Kristovi. Jediné silou Ducha môžu birmovanci naplniť svoje poslanie: vydávať vo svete svedectvo o Kristovi.

Je to sviatosť cirkevného spoločenstva. Prítomnosť biskupa alebo jeho zástupcu je výrazom jednoty celej Cirkvi. Cirkev sa zrodila z Turíce s pôvodnou a pretvárajúcou silou Ducha, pôsobiaceho prostredníctvom slabých ľudí v prostredí plnom ťažkostí.

Birmovanie je teda sviatosť Ducha Svätého. Pripomína prvé Turíce v Jeruzaleme a dnes ich aktualizuje. Duch Svätý, ktorý sa touto sviatosťou udeľuje, má rovnakú silu a moc ako vtedy a je schopný obnoviť tvárnosť zeme. Je potrebné znovu objaviť hodnotu a silu tejto sviatosti.

Istý študent žiadal známeho, priateľa svojich rodičov, za kmotra pri birmovaní. A ten mu napísal:

Ďakujem Ti za pozvanie na návštevu z príležitosti Tvojej birmovky. Áno, rád sa jej zúčastním ako Tvoj

Apoštolát modlitby na mesiac október:

- Všeobecný: Aby kresťania spoznali pôsobenie Ducha Svätého a vedeli objaviť semená Slova, kdekoľvek sa nachádzajú-
- Misijný: Aby sa Misijná nedeľa slávila a prežívala ako deň duchovnej a materiálnej solidarity s poslaním Cirkvi v celom svete.
- Úmysel KBS: Duchu Svätý, nová evanjelizácia bez teba je nemožná. Pomáhaj nám, aby sme v spojení s Ružencovou Pannou Máriou ohlasovali svetu Evanjelium života.
- Za duchovné povolania: Srdce Ježišovo, posiľnuj misionárov a požehnávaj ich apoštolát.

kmotra. Ale ...

Možno vieš, že duchovný život je hlavný cieľ môjho života. Preto v birmovaní nevidím len spoločenskú udalosť. Viem, že väčšina birmovancov sa viac teší na nejaký hmotný darček ako na duchovné dary. Z birmovania zostanú len spomienky a všedný život pokračuje ďalej, akoby sa nič nestalo. To je však veľká chyba. Obrad, pri ktorom sa nás dotkne Božia milosť, je iba začiatkom ďalších vzťahov, ktoré by sa mali rozvíjať i našou spolupracou. V čom táto spolupráca spočíva? V osobnom zdokonaľovaní.

A tak sa pýtam: chceš si odborné vzdelanie, ktoré teraz získavaš, stále dopĺňať i zušľachtovaním svojej povahy? Chceš sa formovať podľa Krista?

Chcem byť k Tebe úprimný: cítim veľkú zodpovednosť pred Kristom. Som veľmi náročný. Chcem, aby sa môj birmovný syn stal vzorným veriacim človekom. Preto si daj odpoveď na otázku, aký je Tvoj prístup k daru Ducha Svätého. Ak Tvoja odpoveď bude formálna, nájdí si iného kmotra.

Sme teda dohodnutí: ak znovu dostanem od Teba pozvánku s určením presného dátumu môjho príchodu, viem, čo môžem očakávať. Ak Tvoj list nepríde, aj to je odpoveď - iného typu, ale aspoň úprimná ...

(Anton Holas, SJ; Prebraté z časopisu Posol 2/1998)

Svedkovia Jehovovi (jehovisti) - čo robiť keď vás navštívia?

“Dobrý deň, máme tu pre vás niečo. Bibliu, brožúrky, knihy.” “Myslíte si, že bude pokoj a šťastie na zemi?” “Chceli by ste žiť šťastný život?” Možno práve takto alebo aspoň podobne vás mohli osloviť neznámi ľudia pri vašich dverách. Pekne oblečení, slušne sa správajúci, väčšinou mladí ľudia s knihou či časopisom v ruke ponúkajú “šťastie”, “pokoj” ... “pravdu”. Väčšinou ide o členov sekty svedkov Jehovových alebo, ako ich skrátene voláme, jehovistov. Pohybujú sa aj po našej farnosti a snažia sa nadviazať kontakty, ponúkať ich učenie.

Ako sa správať a čo robiť keď vás navštívia? Postupujte vždy slušne, rozvážne - s láskou. Sú to naši bratia,

hľadajúci, zblúdení, častokrát bývalí katolíci. Dajte jasne najavo: “My sme katolíci. Budeme sa za vás modliť aby ste našli pravú vieru.” Pravdepodobne sa budú snažiť ďalej s vami komunikovať o vašej viere. Kludne im povedzte, že nemáte záujem ale že vyzývate ich aby sa každý deň modlili za nájdenie pravdy - lebo pravdu môžu poznať len cez Ježiša Krista, nie z ich časopisov a kníh. A opäť im zopakujte že aj vy sa budete za nich modliť.

A nech váš sľub nezostane len sľubom. Obetujte svoje modlitby na tento úmysel. A nie len za jehovistov ale aj za ostatných ľudí hľadajúcich pravdu.

Gabriel Paulovič

Sviatok Ružencovej Panny Márie

Pôvod ruženca sa spája s menom sv. Dominika ale “tajomstvá” k jednotlivým desiatkam pridal až v 15. storočí dominikán Ján de la Roche. Sviatok Ružencovej Panny Márie zaviedol pápež Pius V. v roku 1572 na pamiatku víťazstva nad Turkami pri Lepante 7. októbra 1571. “Ruženec alebo žaltár Preblahoslavenej Panny Márie je veľmi nábožný spôsob modlitby a prosby k Bohu a zároveň ľahký pre všetkých.” (Pius V.)

Lev XIII. zaviedol spoločné modlitby ruženca v kostoloch v mesiaci októbri. Sviatok Preblahoslavenej Panny Márie Ružencovej slávime 7. októbra.

Podľa zjavení Panny Márie v Lurdoch a vo Fatime najdôležitejšou modlitbou je práve ruženec. Medzi všetkými modlitbami k Matke Božej zaujíma ruženec zvláštne miesto. Táto modlitba sa tiež volá “žalmami Panny Márie” alebo “breviárom Panny Márie” a kresťanského života.

“Je to podivný veniec, spletený z anjelských pozdravov a modlitby Pána a pripojeného uvažovania o tajomstvách, je prekrásnou modlitbou k dosiahnutiu večného života.” (Lev XIII.)

Ruženec je nevyčerateľným prameňom mnohých milostí, je potechou, nádejou v zúfalstve, jasným svetlom v poblúdení. Je pomocou a útechou v dnešných časoch zla. Privedme i svoje deti k úcte sv. ruženca a skúsme sa spoločne s nimi modliť, prichádzajme na pobožnosti v októbri v sprievode svojich detí. Potom sa vráti do našich rodín spokojnosť, porozumenie a láska, ktorú tak potrebujeme.

Mojím povolaním je láska

“Konečne som našla svoje povolanie! Mojím povolaním je láska! Áno, našla som svoje miesto v Cirkvi a toto miesto si mi dal ty, môj Bože. V srdci Cirkvi, mojej Matky, budem láskou ... Takto budem všetkým ...”

Je pravda, že láska sa nikdy nevyhovára na nemožnosť, lebo verí, že všetko jej je možné a všetko jej je dovolené. Naopak ľudská opatnosť sa

trasie na každom kroku a neodvažuje sa takpovediac ani nikam stúpiť. Milujem všetko, čo mi Boh dáva. Autorkou týchto myšlienok je “malá” Terezka Ježiškova, ktorá ako 14 ročná vstúpila do kláštora bosých karmelitánok a zomrela ako 24 ročná. Napísala jednoduché dielo “Dejiny duše”, ktoré obsahuje duchovnú nauku, ktorú Terezka nazvala “cestičkou” a duchovným detstvom. Terezkina “cestička” spočíva v tom, že navonok veľké

skutky nie sú nevyhnutné na dosiahnutie svätosti života.

Svätosť je Božie dielo v nás, nie naše úsilie a výkony. Nebeský Otec prijíma svoje deti aké sú - osobitne - “malé” duše, ktoré si plnia svoje každodenné povinnosti s veľkou láskou a nábožnosťou. Myslím, že práve pre túto malú cestičku je nám sv. Terezka blízka. Veď ktože by nechcel byť svätým?

E.D.

Rozhovor s pátrom Gabrielom - novicmajstrom Menších bratov - františkánov

V mesiaci október je sviatok svätého Františka - zakladateľa Menších bratov. Popritom slúži sv. omše, vysluhuje sviatosť zmierenia a duchovne vedie rehoľné sestry.

Preto sme sa rozhodli, že teraz je najvhodnejší čas na rozhovor s pátrom Gabrielom. Páter Gabriel je novicmajster rehole. Má na starosti 9 novicov.

Čo by ste nám povedali o sv. Františkovi - zakladateľovi vašej rehole?

Skôr by som povedal niečo o jeho duchovnom poslanstve, ktoré je aktuálne aj pre našu dobu, aj pre našu situáciu. On bol vo svojej dobe a prostredí nástrojom zmierenia. Ľudia okolo neho (pokračovanie na 4. strane)

Čo nás trápi

Ach tie naše rady ...

Každý z nás už zažil státie v rade. Najmä v obchodoch pred sviatkami sú rady takmer nekonečné. Neviem ako Vy, ale ja sa väčšinou obrátim chrbtom k rade čakajúcich a odchádzam.

Túto predstavu čakajúcich - avšak nie je obchodoch - vo mne utvrdzujú sväté prijímania počas prvých nediel v mesiaci. Dokážem pochopiť, že každý jeden “čakateľ” túži prijať Pána Ježiša. Ale ich postoj - priznám sa - nechápem. Pán Ježiš mi neujde. Čaká na mňa. Prečo vytvárame rady, pri ktorých sa nedá prejsť už odchádzajúcim, neviem. Je bolestné že tieto rady v týždni nie sú.

Raz mi jeden mladík povedal: “Na duchovných cvičeniach sme sa predbiehali kto komu pomôže, dá prednosť. Nevadilo, že dotýčný ho žiada o radu, pomoc, že je vyrušovaný aj niekoľkokrát za sebou. Dôležité bolo, že moje “ja” ustúpilo do pozadia a v popredí ostávalo “my”. V každodennom živote sa predbiehame a uprednostňujeme svoje “ja”. Iné možnosti nepoznáme.”

Či idem na sväté prijímanie prvá, posledný alebo niekde v strede veriacich - na tom nezáleží, Skúsme sa zamyslieť nad svojím miestom v rade čakajúcich.

K.

M.

Sviatosť birmovania v našej farnosti

Ako už iste viete v októbri bude sláviť naša farnosť veľkú slávnosť - udeľovanie sviatosti birmovania. Už článok na úvodnej strane Duchovných ozvien sa snaží uviesť nás do

týchto Turíc našej farnosti. Pri tejto príležitosti prinášame aj niekoľko príspevkov na zamyslenie pre birmovancov, birmovných rodičov, rodičov ale aj všetkých ostatných. Nech je táto slávnosť povzbudením a prínosom pre duchovný život farnosti.

Moja birmovka

Nezadržateľnými krokmi sa blíži v našej farnosti veľká slávnosť - udeľovanie sviatosti birmovania. Ja som bola na birmovke pred niekoľkými rokmi. Chcela by som vás trochu povzbudiť pri tomto veľkom kroku, pri ktorom sa stávate dospelými kresťanmi.

Je to normálne, že každé dieťa sa teší z oslavy. Vie, že dostane nejaký darček. Veď aj birmovka je vlastne oslava, pri ktorej tiež dostávame "darček" - Ducha Svätého. Je to nezmazateľný znak, ktorý v nás zostáva po celý život. Mnohí tento tajomný dar odsúvajú niekam ďalej. V prvom rade je pre nich birmovka iba oslavou, pri ktorej dostanú

večný dar. Dnes už nie sú v móde iba hodinky, sú to darčeky omnoho honosnejšie.

Čo je vlastne zmyslom birmovky? Prežiť zábavný deň a dostať darček, alebo láska k Pánu Ježišovi a Duchu Svätému, od ktorého dostávame naraz až sedem darov? Určite by sme mali chápať sviatosť birmovania ako vnútorný zážitok a povznesenie duše.

Nezabudnite: "Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!" (Lk 11,13)

K.

Z časopisu Veľké jubileum 2000, ktorý vydáva komisia KBS pre prípravu Jubilejného roku, vám ponúkame nasledujúci článok otca biskupa Františka Rábeka. Tento časopis odporúčame do pozornosti vám, birmovancom, ale aj všetkým ostatným. Nech sa takýmto sôsobom všetci zapojíme do duchovnej obnovy na Jubilejný rok 2000. Časopis môžete dostať v každej predajni s náboženskou literatúrou.

Sviatosť birmovania - poverenie k apoštolátu

Mons. František Rábek

Pred svojim nanebovstúpením povedal Ježiš apoštolom: "Keď zostúpi na vás Duch Svätý, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei, aj v Samárii a až po samý kraj zeme." (Sk 1, 8)

To platí o každom kresťanovi, ktorý prijíma dar Ducha Svätého vo sviatosti birmovania. Táto úloha "byť svedkom" Ježiša Krista je celoživotným poslaním a v sile Ducha Svätého ju máme rozličným spôsobom plniť všade, kde sa nachádzame.

Jednou z dôležitých aktivít, ku ktorým nás Duch Svätý cez Cirkev vyzýva, je úsilie o prehlbovanie viery a budovanie farských spoločenstiev v rámci prípravy na Veľké jubileum 2000.

Mnohí pokrstení ľudia nevedia najšť cestu na katechizáčné stretnutia,

nevedia sa začleniť do farského spoločenstva, ťažko sa vymaňujú z pocitu nedôvery a osamotenosti. Mnohým chýbajú základné informácie o tom, ako sa Cirkev pripravuje na rok

Jubilejný rok 2000

2000, nepoznajú mesačník "Veľké jubileum," v ktorom by sa mohli dočítať o tom, čo je obsahom viery Cirkvi a ako podľa tejto viery žiť, kde by našli i mnohé aktuálne informácie o pripravách na Jubilejný rok.

Ak sa Vám, ako pobirmovanému kresťanovi dostáva tento časopis do rúk, mali by ste cítiť povinnosť, vyplývajúcu práve z prijatia Ducha Svätého vo sviatosti birmovania, aby ste hľadali príležitosti na oslovenie ľudí

Modlitba Kristovho bojovníka

Pane Ježišu, obnovuj v nás zázrak prvých Turíc. Daj nám túžbu dobyť svet pre teba a pre tvoje kráľovstvo.

Daj nám Ducha Svätého - Dobyvateľa. Ducha apoštolov, ktorí ťa niesli do celého sveta. Ducha mučeníkov, ktorí za teba umierali. Ducha bojovníkov, ktorí ťa vyznávali. Daj, aby sme boli kresťanmi duchom, srdcom a činom.

Daj aby náš život, i keď zavše biedny, nebol neužitočný.

Chceme i my budovať tvoju Cirkev, tvoje kráľovstvo!

Príď, Duchu Boží, príď.

Amen! Amen!

(prebraté z knihy Dejiny spásy, SSV 1991)

vo vašom okolí - aby ste ich informovali o týchto skutočnostiach.

Koľkí sa cez Vás zapoja do duchovno - morálnej prípravy Cirkvi na Jubilejný rok, koľkí si zadovžia mesačník "Veľké jubileum," koľkí sa budú aktívne zúčastňovať na katechizácii a koľkí sa zapoja do života farského spoločenstva - to závisí vo veľkej miere od Vás ...

Kristova Láska - Duch Svätý - nás pobáda k apoštolátu. Čo urobíme, aby sme prejavili svoju ochotu s Ním spolupracovať ...

(Z časopisu Veľké jubileum 2000)

(pokračovanie z 2. strany)

boli rozhašterení, bojovali o moc. Jedni boli nadmieru bohatí, iní nemali čo jesť. Napätie, ktoré existovalo, František zmieroval osobnou zbožnosťou a životom.

Ako by sme mohli jeho postoj, ktorý je evanjeliový, aktualizovať my kresťania? Zvyčajne sa dopúšťame tej chyby, že chceme začať s nápravou druhých! František začal s nápravou seba; aj my by sme sa mali snažiť na prvom mieste o svoju zmenu. Jeho životným programom bolo: byť menším od všetkých a byť bratom všetkých. Aj našou pohnútkou ku všetkým našim skutkom by mala byť Kristova láska, ktorá sa najviac prejavila na kríži.

Kedy ste sa rozhodli pre túto rehoľu?

Svoje povolanie som v sebe objavil až v neskoršom veku. Mal som už okolo 35 rokov. Na začiatku som rozmýšľal, kam, do ktorého spoločenstva Bohu zasvätených osôb mám vstúpiť. Avšak hneď po prvom stretnutí s františkánmi som pocítil vnútorný hlas, ktorý mi hovoril: Patriš sem. ... Aj dnes, po desiatich rokoch, viem, že som sa rozhodol správne. A ďakujem milosrdnému Bohu za to, že mi dal spoznať moje povolanie, pretože hrozilo, že ho stratím.

Ako by sme sa mohli stať lepšími katolíckymi?

Katolíck na Slovensku by si mal položiť otázku: Zhoduje sa moja viera s tým, čo učí a hlása Cirkev? Nie je moja viera zdeformovaná následkom štyridsaťročnej systematickej ateizácie, ktorá v našej krajine prebiehala? Slovenský katolíck by mal mať odvahu konfrontovať svoje životné názory a postoje s učením viery a mravov, ktoré mu Boh predkladá skrze Kristovu nevestu, Cirkev. Katolíck by sa mal naučiť denne brať do rúk slovo Božie a žiť z neho. Mal by pamätať na Kristove slová: "Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst." Lebo si myslím, že práve vďaka lepšiemu poznaniu Božieho slova a životu podľa neho môžeme byť lepšími katolíckmi.

Ako môžeme my katolícki lepšie vplývať na svojom pracovisku na ľudí, ktorí sú neveriaci?

Ak má byť vzorom pravý Boží človek, František, aj v tomto, potom najúčinnější spôsob vplyvania na druhých je osobný príklad. My štyria, ako tu sedíme, máme byť autentickými kresťanmi tam, kde sa práve nachádzame. A to celých 24 hodín každý deň. Byť kresťanom, to nezna-

mená ísť v nedeľu do kostola, dvakrát do roka na svätú spoveď, pomodliť sa nejakú modlitbu a podobne. Byť kresťanom, to znamená žiť život podľa evanjelia medzi svojimi súčasníkmi a tak ohlasovať Krista aj dnešným neveriacim. Neveriacich však netreba hľadať iba mimo Cirkvi

Kresťan má svojim životným postojom hovoriť o radosti a nádeji, ktorá plynie z prežívanej viery, že nebeský Otec sa naozaj stará o svoje dieťa. Kresťan katolíck ozaj nemusí mať komplex menejcennosti pred svojimi neveriacimi kolegami, v ktorých myšliach i naďalej pretrvávajú "komunistická" predstava kresťana, ktorá má so skutočnosťou len veľmi málo spoločné.

Čo môže františkán povedať mladým ľuďom?

Mladých ľudí má charakterizovať radosť. O to viac mladého kresťana, ktorý spoznal, že v Kristovi našiel Cestu, Pravdu a Život. Mladý človek, ktorý sa rozhodne pre Krista, môže si byť istý, že zmŕtvychvstalý Pán mu daruje plnosť života. A to nielen "niekedy po smrti" - áno, vtedy v plnosti - ale už i tu, na tejto zemi, a to v tej miere, v akej sa človek otvorí jeho životu. Svätý František sa otvoril Ježišovmu životu naplno a preto sa už tu na zemi mohol navrátiť do rajského stavu. Zvláštnym spôsobom mu načúvala celá príroda: poslúchal ho oheň, keď sa k nemu prihovril; obyvateľov mesta zmieril s vlkom, ktorý im škodil; vtáčiky a iní operenci načúvali jeho slovu, ktorým ich pozýval chváliť Stvoriteľa. A jeho život priťahuje mladých ľudí na celom svete dodnes.

Mladý človek hľadá svoj životný vzor. Kristus je najdokonalejší vzor pre každého mladého človeka; aj v dnešnej dobe. mnohí mladí majú predsudok, myslia si, že Kristus a jeho náboženstvo je len "pre staré babky". Predsudok je však dieťa nevedomosti. Mnohí mladí kresťania nepoznajú dobre ani Krista, ani jeho Cirkev. Boja sa, že Kristus, alebo ešte viac Cirkev, chce na nich hodiť akési okovy. Boja sa že prídu o slobodu. To je však veľké nedorozumenie. Za seba môžem povedať: kým som nežil podľa Krista a podľa učenia jeho Cirkvi, bol som skutočným otrokom, so všetkou neslobodou otroka. No odkedy som hodil na seba Kristovo jarmo a jarmo Cirkvi, stal som sa človekom ozaj slobodným. Pretože v Kristovej náuke a v náuke jeho Cirkvi som spoznal ľudsky dostupným spôsobom vyjadrenú Božiu vôľu; no a Božia vôľa a život podľa nej v tom je

sloboda, tam človek nachádza seba a svoju dôstojnosť.

Keby ste nám priblížili vašu reholu.

Nebudem hovoriť o spôsobe života podľa denného poriadku, alebo o tom, ako to prebieha v jednotlivých stupňoch formácie; to by mnohým veľa nepovedalo. Priblížim vám ducha našej rehole vo forme jedného príbehu zo života sv. Františka. O ňom sa všeobecne hovorí, že je človek radosti. A je to pravda. Preto sa zmyslite nad tým, ako podľa Františka možno dospieť k dokonalej radosti.

Jedného dňa blažený František, keď prebýval pri kostolíku Panny Márie Anjelskej, zavola brata Leva a povedal mu: "Brat Leo, piš!" Ten odpovedal: "Áno, som pripravený." František mu povedal: "Napiš, čo je dokonalá radosť."

"Príde posol a povie, že všetci vysokoškolskí profesori z parížskej univerzity vstúpili do nášho františkánskeho rádu; napiš, že to nie je pravá radosť. A taktiež napiš, že vstúpili do rádu všetci významní cirkevní hodnostári, a nielen to, dokonca i francúzsky kráľ i anglický kráľ; napiš, že to nie je pravá radosť. A keď príde k tebe správa, že naši bratia šli medzi neveriacich a všetkých ich obrátili na katolícku vieru, alebo že ja som dostal od Boha takú milosť, že uzdravujem nemocných a že robím mnoho zázrakov; nože napiš, že ani v tom nie je dokonalá radosť."

"Ale čo je teda dokonalá radosť?" pýtal sa brat Leo.

František povedal: "Pozri sa, o polnoci sa vraciam z Perugie a po 40 kilometroch chôdze dorazím sem. Je strašne zima, prší mrznúci dážď, na okraji habitu sa mi robia ľadové cencúle, ktoré mi neustále vrážajú do nôh, takže mi celé krvácajú. A ja v tom blate, zime a mraze dôjdem k bráne nášho kláštora, dlho klopem a volám, až nakoniec príde brat a pýta sa: "Kto si?" Ja odpoviem: "Brat František." A on odpovie chod' preč, v túto hodinu sa neprichádza, nevpustím ťa." A keď prosím ďalej od odpovie: "Chod' preč, ty si nejaký hlupák a nevzdelanec, aký sem nikdy nesmie prísť: my sme tu predsa niekto a teba nepotrebujeme." A ja stále stojím pred bránou a hovorím: "Pre lásku Božiu pustite ma dovnútra len na túto noc." A on odpovie: "To neurobím. Chod' do kláštora benediktínov a tam pros."

Nuž" ak budem trepezlivý a nerozčúlim sa - hovorím ti, že v tom je dokonalá radosť a v tom je pravá čnosť a spása duše," zakončil František.

Za rozhovor poďakovali: Alena Lastovičková, Katarína Silná, Helena Tajcnárová

Záhady mravčeka zvedavčeka

Záhada č.4

Ahoj deti!

Ani som nevedel koľko mám kamarátov. Každá kresbička, ktorú mi nakreslíte je pre mňa hotový poklad. Nevedel som, že ste takí veľmi múdri. Veď ste skoro všetci vedeli, že dobrý Stvoriteľ dal ľuďom rozum, nesmrteľnú dušu a slobodnú vôľu. Vďaka rozumu sa môžu starať o tento svet, učiť sa, čítať, písať, tvoriť, ale i pomáhať, odpúšťať a ľubiť. Vďaka rozumu tiež vedia, že za každú námahu dostanú odmenu už tu na zemi a najmä vo večnosti, ale tiež to že každé zlo bude potrestané. A práve to mi nejde do hlavy.

Ako to, že keď toto všetko vedia, aj tak si ubližujú, klamú, bijú sa, vyrábajú zbrane aby si mohli ľahšie ublížiť! To sa ľudia vôbec neboja trestu? To ich netrápi, že niekoho niečo bolí? My mravčekovia jeden druhému neubližujeme, ako to že ľudia, hoci majú dar múdrosti a dar lásky sú takí. To mi nejde do hlavy. Prečo to stvoriteľ nezariadil tak, aby si nemohli ubližovať. Ak viete odpovedať, napíšte mi, alebo poradte ľuďom, ako na to, aby boli všetci ľudia šťastní. Už sa neviem dočkať vašich kresbičiek.

Váš mravček Zvedavček

Božie stopy v prírode - kačiatka (rozprávka)

Bolo horúce leto. Mama kačka si naposledy poobzerala, ako vyzerá dvor, rozlúčila sa s tatom káčerom a pobrala sa zniesť posledné vajíčko do hniezda. Bolo pred ňou dlhé obdobie trpezlivého čakania. Na čo čakala? To isto iste deti uhádnete! Musela trpezlivo a s láskou priviesť na svet svoje potomstvo. Nie je to vôbec maličkosť presedieť toľko dní a nocí na vajíčkach. Mama kačka ich zohrievala svojim vlastným telom. Káčatká vo vajíčkach počuli tlkot jej srdiečka a cez tenkú škrupinku počuli aj mamin príjemný hlas. No keď mamička hlasno zasyčala na psíka Ferda, ktorý sa tmolil okolo jej hniezda, boli znepokojené i drobcatá vo vajíčkach.

Keď prišiel čas, kedy mali káčatá prísť na svet, mama kačka bola už poriadne unavená, no keď počula, že čoskoro uvidí svoje dieťatka, srdce jej poskočilo od radosti. Klopkanie vo vajíčkach bolo už jasne počuť. A nielen to! Bolo počuť i štebotanie káčatiek. Pes Ferdo chcel tiež vidieť ten zázrak, keď sa mláďatá vyliahnú, ale mame kačke sa to vôbec nepáčilo. Našťastie zakročil tató káčer a Ferda odohnal. Veru bolo načase. Z jedného vajíčka sa ozvalo hlasné "prásk". To mama kačka pomohla prvému káčatku vyslobodiť sa z vajíčka. Bolo celé mokré a ešte nebolo také pekné, aké bude keď sa osuší a odpočinie si. Veď pre malé kačie bábätko je táto prvá veľká udalosť v jeho živote veľká drina. A že od čoho bolo mokré? Vraj kto ho polial? Vy to ešte neviete? Káčatko malo vo vajíčku také malé more. Plávalo v ňom po celý čas vo vajíčku. A kam sa to more podelo teraz? Vytieklo. Už ho káčatko nepotrebuje. Teraz sa pekne osuší pod mamičkiným krídelkom. Uvidíte, aké bude nádherné. Ale teraz už zatvorilo očká a od únavy celkom zaspinkalo. Počulo iba ako mu mamička spieva tichú pesničku. Nerušme ho ani my. Nech tíško spinká v mamičkinom náručí.

ZADANÉ PRE DIEVČATÁ

Bosniak

2/3 kg hladkej múky
1/3 kg ražnej múky
15 Dkg varených zemiakov
2 lyžice octu
2 dcl vody
lyžica cukru
soľ, rasca, droždie

Zarobiť kvások z droždia, pridať lyžičku cukru, spolu premiešať do rozpustenia a vyliať do zmiešanej múky, vytvoriť riedke cestíčko a zasypať malou vrstvičkou múky. Kvások nechať 30 min. vykysnúť, Varené zemiaky popučiť na jemno a pridať do múky. Pridať soľ, 2 lyžice octu (kvôli čerstvosti a vláčnosti), rascu, 2 dcl vody a spracovať na vláčne a tuhé cesto. Spracované necháme kysnúť 1,5 hod, potom na doske rozgúľať na válec a nakrájať bosniaky podľa veľkosti. Bosniacky vyvalkať v ruke, položiť na plech, hlboko nakrojiť a nechať 15 min. stáť. Potom potrieť vajíčkom, posypať soľou a rascou. Piecť pri teplote 150°C cca 15-18 min.

Dobrú chuť!

A máme tu aj jeden oznam pre naše „najstaršie deti“

Klub Seniorov

Novosadská 4, 917 01 Trnava

Program na október 1998

Klub Seniorov je otvorený každý deň od 9.00 - 17.00 hod.

- 26. október 1998 - zájazd do Viedne, kde možno využiť návštevu múzea zdarma, cena: 150,- Sk

- 27. október 1998 - prednáška: DEDIČSTVO - JUDr. J. Opatovský

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na október

Sv. omše v týždni

Suchá - pondelok-piatok 18.00; sobota 7.30 predtým spoločná modlitba svätého ruženca (ak nie je vyhlásené inak)

Košolná - streda 16.45; Zvončín - štvrtok 16.45

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

4. októbra - 27. nedeľa v cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30 Zvončín 9.00

11. októbra - 28. nedeľa v cezročnom období

Suchá 15.00 s vysluhovaním sviatosti manželstva,

sobota popoludní s platnosťou na nedeľu

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 Košolná 9.00

Suchá 15.30 s vysluhovaním sviatosti birmovania, túto sviatosť udelí našim birmovancom Mons. Vladimír Filo, súdny vikár Metropolitného tribunálu, pomocný biskup Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy.

18. októbra - 29. nedeľa v cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30 Zvončín 9.00

25. októbra - 30. nedeľa v cezročnom období, zmena letného času na zimný stredoeurópsky čas

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

September v našej farnosti

Pokrstení:

6.IX. Marek Fančovič, Suchá

27.IX. Karolína Paprancová, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

26.IX. Michal Dobrotka a Lenka Milčíková, Suchá

Zosnulí:

Pavol Horváth, 1.IX. v 72. roku života v Trnave, pochovaný v Suchej

Helena Behúlová, 25.IX. v 78. roku života, Košolná

OKTÓBER 1998

Cezročné obdobie

Št **1** Terézia z Lisieux, panna

Pi **2** Anjeli strážcovia

So **3** Hubert

Ne **4** 27. nedeľa v cezročnom období

Po **5** Placidus, muž; Viera

Ut **6** Bruno, kňaz

St **7** Ružencová Panna Mária; Eliška

Št **8** Pelágia

Pi **9** Dionýz, biskup a spoloč., Ján Leonardi

So **10** František Borgiáš

Ne **11** 28. nedeľa v cezročnom období

Po **12** Maximilián

Ut **13** Koloman; Eduard

St **14** Kalixt I., pápež, muž.

Št **15** Terézia od Ježiša, panna, uč. Cirkvi

Pi **16** Hedviga, reh; Mária Alacoque; Vladimíra

So **17** Ignác Antiochijský, biskup, muž.

Ne **18** 29. nedeľa v cezročnom období

Po **19** Ján Brébeuf a Izák Jogues kňazi a spol. muž

Ut **20** Vendelín

St **21** Hilarion; Uršula

Št **22** Salome; Kordula

Pi **23** Ján Kapistránsky, kňaz

So **24** Anton Mária Claret, biskup

Ne **25** 30. nedeľa v cezročnom období

Po **26** Evarist, pápež, muž.

Ut **27** Sabína

St **28** Šimon a Júda, apoštoli

Št **29** Silvia

Pi **30** Zanolobius, muž.

So **31** Wolfgang, biskup

Knihy na tento mesiac

Michael Quist: Tvojimi očami

Lúč 1998

My ľudia máme plno túžob a priání, chceme byť úspešní, obdivovaní, mať veľa priateľov a peňazí. To všetko chceme my, ľudia ... Často zabúdame na to, že sme tu len dočasne a že dôležitejšie než ľudské plány sú plány, ktoré má s nami náš nebeský Otec. Oddajme sa Bohu a skúsme hľadiť na svet jeho očami. O tomto hovorí i útlá knižka od známeho autora. Sú to krátke príbehy o vzťahu človeka k človeku i k Bohu v každodennom živote ktoré uzatvára jednoduchá, ale o to úprimnejšia modlitba. Zmysel týchto modlitieb je, aby sme sa naučili počúvať Boží hlas a nachádzať Pána na všetkých cestách nášho života.

“ Nauč ma, Pane, pokore mora, keď sa jemne vlní bez toho, aby budilo pozornosť. Dožič mi dočkať svojich bratov, zladit' s nimi krok, ísť s nimi v súlade. Daj mi vytrvalosť a vôľu víťaznú, urob, aby som každý ústup využil na rozbeh. Dopraj mojej tvári jasný výraz čistých vôd a duši mojej belosť morských pien ... Ale nadovšetko prosím, Pane, nedaj, aby som len pre seba skrýval tvoje svetlo.

Bernhard Matheis: Hor sa na leva

Dobrá kniha 1996

Autor podáva čitateľovi množstvo príbehov, v ktorých sú skryté životné múdrosti na kresťanskom základe. Určite v nich mnohí z nás nájdú novú silu a odvahu, ktoré sú tak potrebné najmä pre náš dnešný zložitý svet. Dôležité je,

aby sa v našom srdci udržala radosť - prostá a jednoduchá, ale úprimná.

“Môžeme sa radosť aj z toho, že sme. Pravda, podarí sa nám to iba vtedy, ak budeme brať život taký, aký je, s jeho krásou, ale aj s jeho hranicami a obmedzeniami. Môžeme mať radosť aj z práce a tvorivej činnosti. My pomáhame rást' svetu a svet pomáha rást' nám. Konečne je nám daná aj radosť z očakávania podľa slov Písma: 'Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevstúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.'” S.C

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/901 44.

Zodpovedný redaktor: Jozef Kolpák, farár

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok